

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Familiae Aniciae, Stemma Quartum. Perleonivmfrangipanivm. §. xij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

FAMILIAE ANICIAE.

Stemma Quartum.

PERLEONIVMFRANGIPANIVM.

Gradus I. Anicianus XXIIII.

§. xij.

Nicius Petrus Leo, V. C. Flaviij Anicij, Leonis, Celphij, Olybrij filius, Novi Stemmatis Aniciani Petrileonum, seu Perleonum Romanorum Auctor, quod quanta potentia, & auctoritatis Romæ postmodum fuerit, ex subsequentibus erit videre, legique poterit apud Platinam, & alios in vitis PP. RR. Paschalis II. Gelasij II. & Innocentij II. Vxor eius N. ex qua relictus filius Petrus Leo Gordianus.

Gradus II. Anicianus XXV.

Magnus Flavius Anicius, Petrus Leo, Gordianus, Anicij Petrileonis filius, Senator & Patritius Romanus, decus à patre Petroleone acceptum, insigniter conservare studuit. Vxor eius Flavia Anicia Gordiana, quæ ex eo mater est effecta Flavii Anicii Frangepanis Petrileonis: quorum omnium exstat memoria in Epitaphio ipsius Magni Gordiani, quod ab uxore, & filio

*filio positum; hoc nostro seculo repertum est in monte
Auentino Romæ, sub Pontificatu Pauli Papæ III.
ut mihi retulit R. D. Hieronymus Bardi, qui eius
mihi copiam dedit:*

MAGNI. FLAVI. ANICI. PE-
TRI. LEONIS. GORDIANI.
SENATORIS. AMPLISSIMI.
ROMANORVMQ. PATRITII.
CORPVS. HOC. SEPVLCHRO.
CONDITVM. IACET.

FLAVIA. ANICIA. GORDIA-
NA. CON. P. P. P.

FL. ANICIVS. FRANGEPAN-
NIS. PETRVS. LEO. PET.
LEONIS. F. ANI.
PETRI. LEONIS. N. PAT.
OPT. DEDI.

OBIIT. ANNO. DOM. INCAR-
NATIONIS. DCCXXII.

Gradus III. Anicianus XXVI.

Flavius Anicius Frangepanis, Petrus Leo, Magni Petrileonis, & Gordiana filius, qui à pietate, & misericordia, qua in maxima Urbis penuria, & egestate, in pauperes & peregrinos usus est; panem in plures partes concisum, & fractum pro eleemosyna diuidendo, & sibi Frangipanis, siue Frangepanis (utroque enim modo scriptum reperitur) cognomentum promeruit, & Familiae suae, quae ab eo casu postea Frangipania appellata est, insigne & perpetuum caritatis, & pietatis monumentum reliquit. Haec postea in diuersas Orbis partes profecta, uti nouarum Familiarum in eis partibus fundatrix extitit, ita quoque pietatis Auita minimè oblita, illam sibi quasi pro testamento retinuit. Ex uxore N. geniti Stephanus, & Leo Iunior. Obijt ex R. Bardi opinione anno 772.

Gradus IIII. Anicianus XXVII.

Stephanus Anicius, Frangepanis, Petrusleo, Anicij Frangepanis filius, ut aliquod pietatis paternae posteris monumentum relinqueret, fratre de nouo stemmate iam cogitante, Olybriorum Perleonum prisca insignia, quae erant, ut ego arbitror, Turris adhuc illa Anicia candida, in rubro, in unum Leonem nigrum ad dextram insilientem, &

Et diuersis aureis frustulis fragmentatum, in umbone
argenteo transmouit: quod usque ad Petrum Leonem,
qui sub Paschali II. vixit, & primus fascias tres ru-
beas, & totidem argenteas priori insigni addidit, Fami-
lia Perleonia Romana pro Symbolo gentilicio mansit.
Huius autem Stephani memoriam habebimus mox in
Epitaphijs filij sui, & nepotis. Eius filius predicatur
Maximus, cui Blandam, ego adijcio ex coniectura ve-
risimili. Obiit ut vult R. Bardi anno 817.

Leo II. Iunior Anicius Frangepanis,
Petrus Leo, Anicij Frangepanis filius,
ac Stephani frater: Petrileonis cogno-
mento relicto, Frangipanum, primus
omnium in Familiam suam intulit, &
autis insignibus ad paternae pietatis
monumentum transmouit, duos Leones aureos in pedes
erectos, & consertis fermè rictibus placide sibi mutuo
assistentes, & panem aureum, in campo rubro fran-
gentes, pro insigni gentilicio suae posteritati dicauit.
Reliquit hic Leo filium Antonium.

Eius, necnō & familiae Frangipaniae ab ipso exortae memoria exstat
in quodam elogio sepulchri, quod est Pisis in Tuscia, in claustro Ec-
clesiae S. Pauli ad Arni fluminis ripam. In eo. n. claustro est paruum
Sacellum, in cuius medio est sepulchri Lapis, cum subsequētib;
insignijs, & inscriptione, quam ibidem reperiri ait R. P. D. Hieron.
Brugia Perusinus Abbas Montis Casini, qui eandē ad me transmisit.
Haec licet elogij formam non uideatur habere, suspicetq; Panuinij
potius, ex quo eam desumpsit, verba esse, illam tamen integram

ut erat hic interferam, ne tanti viri auctoritatem floccipendere uidear. Insignia igitur illa erant eiusmodi.

Deinde statim subiungebat præfatus R. Abbas.

Reperio esse sub his insignibus hæc verba.

Ceterum huc Petrum esse ex hoc Fregepaniorum stemmate, insignia seu clypeus testatur. Nam duplex Fregepaniorum familia fuit, videlicet hæc de qua modo verba fecimus, a Leone iuniore originem trahens, quæ domos habuit circa Amphitheatrum, & Ecclesiam S. Mariæ Nouæ, ut supra visum est, cuius insignia sunt duo Leones aurei, in campo rubro, Frangentes panem: cum fasciis rubeis & aureis, ut ex antiquis insignijs apparet. Fasciæ autem illæ transuersæ, ex insignibus domus Sabellæ acceptæ sunt, quas nonnullos Frangipanos gestasse ex historiis liquet: fortassis quod materno genere ex Sabellis eorum aliqui prodierint. Cuius vero coloris sint illæ sex Lunulæ, in quo campo, aut qua ratione ab hoc Petro, qui Princeps uocatur, gerantur, explicare nõ ualeo. Ex his ergo stemmate, & inscriptione manifestam & indubitatam habemus domus Frangipania à Perleonibus, originem; ideoque audiendi non uidentur illi qui aliunde, ut à S. Gregorio Magno Papa, aut aliis, originem eius deducunt. Ad quod etiam comprobandum uidentur multum facere ea, quæ in quodam antiquo libro gestorum Pontif. Romanorum MS. a Leone IX. ad Alexandrum III. referuntur, in quibus habetur mentio Pierleonum, & Frangipanicorum, ibi enim postquam actum est de schismate inter Alexandrum Papam III. & Octavianum, sic statim infertur.

Hic Oddo Fregepanis, tanquam deuotissimus Ecclesiæ Romanæ filius, cum suis fautoribus contra Octavianum, Alexandro uero Papæ adhesit.

Et paulo post in eiusdem Alexandri III. vita, cum de obsidione uerbis ab Imp. Friderico I. Papæ inimico, facta egisset, statim subiungit.

Papa Alexander, cum Cardinalibus, & familijs suis, relicto palatio Lateranensi, descenderunt ad tuas domos Frangipanicorum,

num, apud S. Mariam Nouam, & cartulariam, & coliseum. In quibus diebus Rex Sicilia audiens hoc misit ad Papam Alexandrum III. duas galeas cum multa pecunia. De qua pecunia suscepta, patrem dedit Frangepanibus fidelibus Ecclesie, & filijs Petri Leonis, ut strictius obligari ad inuicem, se fortius adiunarent.

Ex quibus hic dictis aperte mihi colligendum esse apparet familiam Pierleonum, & Frangepanum esse eandem: quia cum uult hic Papa strictius ad inuicem obligari, iam supponit magna adhuc necessitudine coniungi. Adde etiam ad propositum nostrum non paruum argumentum esse nomina Leonis, uel Petri, a Frangepanibus saepius usurpata, ut in eorum genealogijs reperire licet. Et hæc dicta sufficiant, pro familia Frangepania Pierleonia comprobanda.

ELYSEORVM FLORENTINORVM. GENS.

Præfatorum duorum fratrum ætate, quidam Elyseus Frangepanius Romanus, Roma ad Carolum Magnum Imperatorem Florentiam, quæ ab eodem restituta est, profectus, ibidem manens noui stemmatis auctor fuit: quod ab eo, auito nomine Frangepaniorum antiquato, Elyseorum appellatum est. Ex quo stemmate Dantem illum Aligerium originem suam traxisse tradit antiquitas.

Gradus V. Anicianus XXVIII.

Maximus Petrueleo, Frangepanis, Anicius, Tertullus, Gordianus, Stephani filius, Frangepanis quidem cognomen tulit & ipse, alia tamen ratione, quam pater, & auus: Illi enim Frangepanium Petroleoni præponebant, hic uero postposuit. Vixit anno Domini 817. & quod excurrit; Obiitq; ut annotat Bardi an. 863. & sepultus est Romæ cum sequenti Epitaphio, à filiis Leone, & Maxima, posito:

MAXIMI. ANICII. STEPHANI. F. PETRI. LEON. N.
CORPVS. HOC. SEPVLCHRO. CONDITVM.
IACET.

Blanda

Blanda Perleonia, ut mea est coniectura, Stephani Anicii Petrileonis filia, & Maximi soror, fuit uxor secunda Pauli Trauersarii Patricii Rauennatis, peperitque viro suo filios quatuor, Theodosium, Italianum, Philippum & Iacobum; De hac agit doctissimus Rubeus lib. 5. hist. Rauen. ad annum 824. in hac verba: Maria autem mortua, alteram duxit (videlicet Paulus Trauersarius) ex Perleonia Familia item Romana, cui nomen Blandæ fuit: ex hac sustulit Paulus quatuor egregios filios, Theodosium, Italianum, Philippum, ac Iacobum, viros insignes, quique vniuersam Æmiliam pro Pontifice, atque etiam, vt Pontifex permittebat, pro Cæsare administrarunt. Nam ad gratiam, qua Pater apud Cæsarem plurimum valebat, maternæ Familiæ apud Pontifices accedebat auctoritas maxima.

Antonius Frangepanis, Leonis Iunioris Frangipanis filius, cuius memoriam habebimus mox in Epitaphio filii sui, Lucii Statii Eliodori, seu Diodori, quem ex uxore N. sustulit.

G E N S F R A N G I P A N I A
M I C H A E L I A V E N E T A .

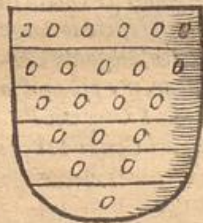
Huius Maximi tpe, an. D. circiter 833. tres fratres Frangipanii (quos fortassis eiusdem fratres fuerunt, vel certè ei sanguine coniunctissimi) Vrbe egressi, Venetias profecti sunt, quorum natu maior nomine Angelus Michael Frangipanius ibidem commoratus in Senatum Venetum adiectus fuit, à quo posterius eius Michaelii dicti sunt,

sunt, qui usque ad nostra tempora in Patriciatus ordine, diuitiis, & nobilitate clari, Venetiis consistunt. Huius autem Angeli Michaelis aduentus, in archiuuis & Reipub. Venetæ actis publicis, patrialingua sic adnotatus legitur.

Micheli uennero antigamente da Roma, & chiamansi Frangipani; furono Tribuni antichi, buomini splendidi, de li quali uno che haueua nome M. Angelo Michele uenne à Venetia con molto haure, & fece edificare lui con li suoi uicini la Chiesa di S. Cassan, & di Zuan nouo. Nota che li Micheli portauano primo un'arma con i Leoni dentro, come portano li Frangipani al presente, Mà Mess. Magn. Michiele Doge di Venetia, Capitanogenerale dell'impresa del Turco, mancandoli la moneta lui fece fare certa moneta de coio, che si chiamaua Michaleti, & spendeuasi come Ducati, a recambiarle à Venetia, & gionti à Venetia furono cambiati in buoni denari. Per tal cagione il detto Messere lo Doge mudò la sua Arma, con le detti Ducati suso: & il detto Doge, fu eletto per quelli di Sicilia per suo Re, il qual non uolse accettar, ma più presto uolse esser Doge di Venetia, che Re di Sicilia. Et nota che S. Gregorio Papa fu de questa casata. Et è da sauer che molti nobili del Consilio che si fanno chiamar da ca Michele, portano anco loro la detta Arma, & se non sono delli Micheli sopra scritti, & drittamente non se douria chiamar di questa casa da ca Michele, & in alcun grado, cioè di antichitade, & nobiltà, non sono eguali alli soprascritti. Item in alio peruetusto ante trecentos annos conscripto: Micheli uennero da Roma, erano chiamati da Frangipani, sono Tribuni antichi è splendidi, & molto piacenti. uno che haueua nome M. Anzol Michele fece edificare in Venetia la Chiesa di S. Cassan, & Zuan Nouo. Venne à Venetia il detto M. Anzol Frangipani, detto di ca Michel, con Ducati ^m. doro, & i Micheli portauan l'arma co i Leoni d'oro in campo rosso: ma per Dominico Michele Duce fu mutato per una causa che qui sotto si dirà. Illam autem causam hic omittimus, quod iam paulo superius ex alterius sententia recitata sit. Extat & in alio libro ante ducentos annos scripto clarior multo trium Frangipaniorum fratrum memoria, in huc modum. Nel 833. uennero da Roma Messere Anzol Michele di Franzipani; Messere Nicolo; & messere Hugo, tutti tre fratelli. Fù Prencipi Romani, Signori, & Castellani, ma per le parte furono cacciati da Roma, è capitorno nella città di Venetia, doue Messere Anzol Michele, detto Franzipani rimase in Venetia, & fò fatto del Conseio, & fò de principali che reggeua Venetia, per lo suo seno, & bontade.

Gerebant, ut ex præcedentibus colligimus, hi Frangipani Michaelij idem cum Frangipani-
bus Romanis insigne, duos uidelicet Leones
aureos, panem aureum unguibus prioribus Frã-
gentes, in campo rubro: qui in cœruleum mu-
tatus est ab ipso Angelo Michaelē, retētis Leo-
nib. aureis, sine pane, cū in Senatū Venetū
est adscriptus, ut vetera monumēta Veneta hu-
ius familiæ docent, ea maxime quæ sunt in Patriarchio, ad Episco-
pos Oliuolenses huius domus. Quæ vera ratione postmodum in il-
la, quæ nunc gestat insignia sint mutata à Duce Michaelē, ex archi-
ujs Venetis iam audiuius.

Sunt autem ea tres faciæ cæuleæ, & totidem
argenteæ, quibus supersunt XXI. aurei nummi,
quos Ducatos vocant, a sex vsque ad unum gra-
datim descendendo ordine dispositi: quorum
armorum primus auctor fuit prædictus Domi-
nicus Michaelius, secundus huius familiæ Ven-
etum Dux, creatus anno Domini 1117. qui cū
præfuisset annis 12. de Republica sua benemeri-
tus, felicissime occubuit; cuius corpus in uestibu-
lo monasterij Diui Georgij maioris, honorifice conditum est, & tu-
mulo eius hi versus insculpti.

*Terror Græcorum iacet hic, & laus Venetorum
Dominicus Michael, quem tenet Hemanuel.
Dux probus & fortis, quem totus adhuc colit orbis,
Prudens consilio, summus & ingenio.
Istius acta vni, declarat captio Tyri,
Interitus Syriæ, moror & Hungariæ.
Qui fecit Venetos in pace manere quietos,
Donec enim uiuūt, patria tuta fuit.
Qui quis ad hoc pulchrum uenies spectare sepulchrum,
Cernuus ante Deum flectere propter eum.*

Anno Domini M. C. XXVIII. Indictione VII. Obijt Dominicus Mi-
chiel, Dux Venetiæ.

Fuit hic Dux XXXV. in ordine. Dux vero XXXIII. fuerat Vita-
lis, huius nominis III. Michael, qui creatus anno Domini 1096. præ-
fuit,

fuit annis 5 & menses 4. & obiit anno 1101. Successit deinde post
Dominicum Dux XXXVIII. Vitalis IIII. Michael, creatus an. 1156.
qui cum præfuisset annis 16. & mensibus aliquot, sponse magistra-
tu cessit, anno 1172. & in eius locum Sebastianus Zianus successit.

GENS FRANGIPANIA SIGNIA, Hungarica, Fori Iulia.

Secundus autem ex his fratribus Frāgipanijs, nomine Nicolaus,
Venetiis soluens, in Dalmatiam primum, ubi familiam Bonpano-
rum Scodrae reliquit, & Panorum Veggia: Deinde eius poste-
ri in Hungariam profecti, & Croatiam, Clarissimæ Gentis, in utrif-
que prouinciis auctores extitere, Francopanorum uidelicet, & Si-
gniorum; nam nepotes eorum opibus, potentia, & dignitate illu-
stres effecti, in eisdem prouinciis commorantes, multis oppidis, &
magna ditione potentes, Comitum Signia: familiam nobilissimam
propagarunt: ut inter alios clarissimè demonstrat Antonius Bonfi-
nius rer. Hungaricarum decadis 2. lib. 8. his verbis: *Crucigeri nam-
que Rhodiani milites, qui sacrosancta stipendia faciunt, item nonnulli
Frangepanum Reguli, qui in Dalmatia & Croacia ad Sauum usque latè
imperabant, ex cidium Pannoniæ miserati, cum auxiliaribus copijs, & ua-
lidissimo equitatu, Regem in Hungariam restituere, quare ob rem bene
gestam, non solum amplissimis priuilegijs, sed oppidis, & pagis, ut diploma-
ta regia planè testantur, honorificè donati sunt: hos M, & B, fuisse me-
morant. A clarissimis profecto maioribus isti degenerare noluerunt, qui ut
Romani sanè referunt Annales, in Senatorio ordine præstantissimi sem-
per habiti, urbanis tandem factionibus in Dalmatiam secessere, ac in eius
parte regnarunt. Quam Lapideam uocant sedem, sibi Segnia optarunt,
& inter Illyricos Proceres Principatum semper obtinere. Hæc Bonfi-
nius. Huic accedit & Ioannis Leunclauui uiri doctissimi sententia,
qui in Pandectis suis ad historiam Turcicam, annotatione 173. sic
de hac familia loquitur: *Huic Vngarorum cladi causam præbuit Joa-
nes Frangepanius, ex illustri & Romæ quondam clara Frangepanorum
familia natus; quibus in Croatiam, Dalmatiamque commigrantibus
datum hoc erat ab incolis nomen, ut FrancPani, dicerentur, hoc est Do-
mini Franci. Hæc ille confirmatur id & auctoritate Pij II. Papæ.
comment. lib. 3. in hæc uerba. Verum prius legati Bosnenses ex Mantua
recesserunt, quam proditio innotesceret, quæ ad Legatos Hungaros pri-**

mum delata est. Hi fuerunt Episcopi duo Cenadiensis, & Segniensis; & cum his Stephanus Croatiae Comes ab origine Romanus, Frangepania gente, quae sanctissimum olim Pontificem Gregorium produxit, Praesulum decus, & norma: & Tarvisinus quidam Doctor, cui postea Pius apud Dalmatas Episcopatum commisit. Haec ille. Ex horum verbis colligitur falsam esse opi. D. Io. Petri Villa de Canibus, dicentis Signiae Comitum, ex Materno genere Frangipanos esse, & non ex Paterno.

Gesserunt Frangipanij Comites Signiae pro armis gentilitiis, in caelo sanguineo, Aquilam auream, frustulis nigris fragmentatam, ut aliquod pietatis Auitae monumentum saltem in armis appareret, cum in cognomine, quod ex Frangipanio, in Signium transit, quodammodo deperditum uideretur. Procedente demum tempore familia haec Illustris ad Anagninam ciuitatem

tem Campaniae in Hernicis translata, sed quo temporis intervallo explicare non ualeo, ibidem quoque clarissima existit, protulitque Romanos Pontifices doctrina & sanctitate celebres, Innocentium III. Gregorium IX. ex monacho Camaldulensi, & Alexandrum III. ex monacho Benedictino, aliosque S. R. E. Cardinales, & utriusque status tam ecclesiastici, quam secularis, uiros praecclarissimos.

Nonnulli etiam eorum in Foro Iuliensem prouinciam transmigrantes, Auitum adhuc Frangipanum nomen, in hodiernum usque retinent.

GENS, FRANGIPANIA, ASTRVA, Aquina, & Tolfa.

Porro autem tertius, qui & natu minor, ex tribus fratribus Frangipaniis, nomine Hugo, in Apuliam & Campaniam rediens, in eisdem locis gentis Frangipaniae, quae ibidem adhuc extat, Auitum maiorem nomen adhuc retinens, auctor fuit. Et in Campania quidem Comites de Aquino, qui nunc uocantur Comites de Loreto, & de Belcastro, & olim Frangipanii Romani nuncupabantur, a quibus clarissimus ille S. Ecclesiae Sol, S. Thomas Aquinas originem duxit, procreatos refert Scipio Mazella ex uetustis instrumentis in describenda familia de Tolfa; & adducit Ioannem Manardum Medicum insignem, qui lib. 5. epistol. epistola 5. asserit S. Thomam

Aqui-

Aquinatem ex Frangipana ortum familia. Adiungitur & huic Ioannes Barrus lib. 4. pag. 298. qui illud idem confirmat. Ex horum aliquo puto esse uerb a illa, quæ pro huius ueritatis confirmatione ad me transmisit R. P. D. Hieronymus Brugia, Montis Casini Abbas; quæ sine nomine auctoris hæc continebant.

S. Thomas de Aquino migravit sub an. 1270. mense Martij, 7. die eiusdem mensis, in Abbatia Fosse nouæ, & postea fuit translatum eius corpus Tolosam in Ecclesiam dedicatam sub eius nomine, anno 1370. uixit annos ferè 50. Prædictus uero Sanctus fuit genere nobilissimus, nam ex linea paterna, fuit ex genere Comitum Aquinorum, qui nominantur Comites de Loreto, & de Belcastro, & antiquitus dicebantur de Frangipanis Romanis, quæ fuit progenies Sanctissimi Gregorij Papæ primibuius nominis, quæ progenies est antiquissima. Reliquit Dominus Bernardus Comes de Loreto se habere unum instrumentum apud se, pertinens ad progeniem suam, in quo Boetius Senator, & Theologus, qui alias S. Senerinus appellatur, protestis inducitur: in quo ipsi Comites de Loreto, & de Belcastro uocantur de Frangipanis, ut reperitur in quadam chronica antiqua in conuentu SS. Ioannis & Pauli de Venetijs. In linea uero materna, habuit matrem Neapolitanam, Theodoram nomine. Item habuit duas sorores carnales, quarum una mater exstitit Petri Serenissimi Regis Aragonum: Altera uero fuit mater inclyti Ludouici Regis Sicilia. Hætenus scriptura illa.

Comitum autem Aquinorum posterii inter multas ciuitates, urbes, & oppida, quæ in suis prouincijs ceperunt, Terracinam quoque, & Asturam, Caietanumque Ducatum, suæ ditioni adiunxisse leguntur, quas multo tempore sub sua potestate retinere. In Apulia uero ex eodem Hugone succedente tempore procreati Domini de Tolfa, quorum originem prædictus Scipio Mazella Neapolitanus, in descriptione regni Neapolitani, his Italicis uerbis explicat.

Non è dubio alcuno che la chiarissima famiglia della Tolfa non sia l'istessa che Frangipana, la quale famiglia quanto sia in Roma antichissima, è nobilissima, è noto a ciascuno, poiche da essa nacque San Gregorio: & Giouanni Menardo nel 5. libro delle epistole, nella 5. Epistola, dice che della medesima familia, fosse L'Angelico Dottore San Tomaso. Luca Contile nobilissimo scrittore nel trattaio delle imprese nell'epistola dedicatoria vuole la casa d'Austria essere l'istessa che Frangipane, dal che si uede la nobiltà è grandezza di questa casa. Passò la famiglia de Frangipane in Regno 1268. Percioche trouandosi doi fratelli Si-

x 3 gnori

gnori d'Aslura in Maremma di Roma, & essendo Corradino rotto in Abruzzo, è fuggito ad Aslura terra di Marina, per trouare una barca da passare a Pisa, uno de i fratelli, lo fece prigione, & lo diede in mano del Re Carlo primo. Onde per guidardone il Re li diede la Pelosa, Terracosa, Ponto, & Fragnito. Hauendo questa famiglia fatto molte parentele co i Nobili di porta nuoua, fu aggregata nel detto seggio, & gli huomini di essa esercitando l'antico loro valore furono di molta stima appresso gli antichi Re da i quali hebbero honorati carichi. In proce sso di tempo poi detta famiglia di Frangipane si spinse. Ma tornando Alfonso II. Re di Napoli della Toscana, di nuouo la portò in Napoli, percioche uedendo che Papa Paulo II. era per far guerra co i Frangipani Signori della Tolfa, per causa che uoleua attribuire alla Sede Apostolica alcune uene di Lume di Rocca, trouati da essi Frangipani nel Territorio della Tolfa, dicendo che tutte le miniere erano del Pontifice, il Re per acquietare i Romani si pose in mezzo, & accordò Nicolo Frangipane, & opero che'l Pontifice sborsata una buona somma di dinari a i Signori della Tolfa, si pigliasse la ragione de detto castello. Pago il prezzo che fu giudicato il castello predetto, & cosi i Signori della Tolfa comprarono il Contado di Serino. Hauendo poi Nicolo accasato Ludonico suo figliuolo maggiore, con Aurelia Carassa sorella di Gionanni Conte di Polycastro, fu per opera del Conte che detta famiglia fosse aggregata nel seggio di Nido. Onde tutti di detta casa lasciato il cognome di Frangipani, si chiamarono della Tolfa. Successo poi nel Regno Ferdinando primo, uisto la fedeltà che usato haueua il fratello di Gionanni, lo fece Conte di San Valentino. Possengono hoggi i Signori di questa famiglia non solo le dette Contee ma anco molte altre terre è feudi. L'arme ch'usano fare, è una torre d'Argento in campo azzuro, uolendo credo dinotare per la Torre la Signoria che anno hauea della Tolfa, & per questo non usano fare l'antiche insegne della famiglia Frangipani.

Hucusque Mazella, qui dicens predictos Dominos de Tolfa il-
lius Turris argenteæ in campo cæruleo insigne sibi sumpsisse in me-
moriam illius Domini, quod quondam possederant, uidetur igno-
rassse antiquum familiae Aniciae symbolum quod erat idem (campo
tantum excepto qui sanguineus erat) cum eo quod nunc familia ista
de Tolfa gestare noscitur: & ideo non ob memoriam illius Domi-
nii, sed ut demonstrarent seipsos ex Anicia familia quondam propa-
gatos, auitum & antiquum nobilissimæ illius familiae insigne, quod
ipsi in mutatione Anicii nominis in Frangipanum, reiquerant, ite-
rum pro gentilicio stemmate familiae suæ reassumpserunt, sangui-
neo

neo Aniciano, in campum cæruleum transmutato, vti quondam fecerant Michaelii Frangipanii Veneti.

Putatur & a doctissimo Hieronymo Rubeo Ravennate, Brancaliones ex Frangipaniis orti, qui coniectura ducitur, quod Latinus Cardinalis, Nicolai iii. Papæ ex sorore nepos, qui a S. Antonino, Volaterrano, & aliis, uocatur Frangipanius: a Ioanne Villano, & Landino, Brancalconius appelletur.

DEO MAGNO. ETERNO.
Gradus VI. Anicianus XXIX.

Leo Petrusleo, Anicius, Maximi Petrileonis filius, cuius res gesta adeo obscuræ sunt, ut præter nomina, tam patris, quam eius, ut filij Maximi, quem unicum dicitur reliquisse, vix aliud reperire potuerimus. Reperimus tamen & illa non sine magno R. Bardi labore, qui nobis ea subministravit. Obiisse fertur anno 926.

Maxima Anicia Pierleonia, Maximi Petrileonis filia, nupsit Lucio Statio Diodoro Frangipani propinquo suo, & in ea iterum Pierleonia, & Frangipania Familie in unum coaluere: Extat eius, & mariti memoria in antiqua quadam inscriptione, quam ad uirum eius apponemus.

Lucius, Stadius, Diodorus, siue Heliodorus, Frangipanis, Antonij Frangepanis filius, uxorem duxit Maximam Aniciam Perleoniam præfatam, ex qua quidem filios sustulisse fertur, à quibus Frangepanes qui sub Paschali II. & Gelasio II. magna in Urbe potentia vixerunt,

runt, rectam originis lineam traxisse referuntur, at illorum nomina ex historijs non reperiuntur. Obijt Lucius anno Christi 891. Ut ex eius Epitaphijs patet, quae sibi uxor eius posuit. Communicata sunt illa nobis à R. Bar di, quorum primum sic dicebat :

DEO. MAGNO. ÆTERNO.
MAXIMA. ANICIA. MAXIMI.
PETRILEONIS. F. STEPHANI.
N. L. STATIO. DIODORO.
FRANGEPANI. ANTONI.
F. BENEMERENTISSIMA. PO-
SVIT. ET. S. AN. D. INC.
DCCCXCI.

Aliud vero corrosum, & mutile sic erat :

—AX—II—....V. L. N. P. LEONIS.
MAXIM—TE—NI. ANI—T—L. F.
HELI—DORI. VXOR. B—J—IN
D. D.
DCC.—XIX.

Ex ijs autem litteris, quæ in hac inscriptione cernuntur etiamnum integra, ea quæ vel defunt, vel mutilæ conspiciuntur; ita restitui, seu suppleri posse, ac debere videntur, ut hoc modo sit legendum:

MAXIMA. ANICIA. LEONIS.
NEPTIS. PETRILEONIS.
MAXIMI. STEPHANI. ANI-
CII. FILII. FILIA. HELIO-
DORI VXOR. BENEMERENTIS-
SIMA. DEDICAVIT.
DCCCCXIX.

Gradus VII. Anicianus XXX.

Maximus Petrusleo, Leonis Petrileonis filius, cuius memoria nulla alia extat, quam illa quæ est apud Volaterranum, & R. Bardi, apud quos & nomen eius legitur, Stemmatisque successio agnoscitur in duobus filijs Stephano, & Petro, quos ex uxore reliquit. Obijt, ut annotatum nobis dedit R. Bardi, anno 987.

Gradus VIII. Anicianus XXXI.

Stephanus Petrusleo, Maximi filius, cuius solam nominis, & posteritatis memoriam, habemus apud Volaterr-

terrannum, & R. Bardi. Eius filius Leo. Obijt ex eiusdem Bardi sententia anno Do. 1030.

Petrus Petrusleo, Maximi filius, in hoc tantum memorabilis quod filium genuerit Ioannem Gratianum, qui postea Romanus Pontifex factus est.

Gradus IX. Ancianus XXXII.

Leo Petrusleo, Stephani filius, vir magna potentia, & auctoritatis in urbe, cuius meminerunt Volaterranus, lib. 23. c. ult. & R. Bardi; relicto filio Petro, & filia N. anonyma diem obiit, anno circiter 1078.

Ioannes Gratianus Petrusleo, Petri Petrileonis filius, S. R. E. Archipresbyter S. Ioannis ante portam Latinam, vir bonus, & venerabilis; abdicante Benedicto VIII. dicto IX. Summus Pontifex renunciatus ipse Calen. Maij, anno Dom. 1045. Gregorius VI. appellatus est; Sedit annum 1. Menses 7. dies 22. Coactus in Concilio Sutrii ab Imp. Henrico III. Aug. congregato abdicavit 12. Calend. Ianuarii anni sequentis 1046. & Cluniacum in Gallis relegatus, ibidem non longe post obiit, & sepultus est. Vacavit sedes dies 4. ut tradunt Panvinus in Chron. Pont. Rom. & Ecclesiast. Carolus Sigonius de Regno Italiae lib. octavo. ad annum 1046. & alii.

Gra-

Petrusleo, de Petrisleonibus, Leonis Petrileonis filius, Comes Montis Auentini Romæ, cuius potentiam, & zelum erga sedem Romanam, egregiè produnt Platina in uitis Paschalis II. et Gelasij II. Pontificũ Rom. Carolus Sigonius de Regno Italiæ lib. 10. & D. Dodechinius Abbas in appendice ad Marianum Scotum ad annum 1110. cuius verba, quod egregiam eiusdem Petri laudem contineant, & ad genealogiæ nostræ texturam multum accommodata videntur, non inutile, nec superfluum iudicauit hic inserere, sunt autem eiusmodi:

Si Dominus Papa hæc Regi non adimpleuerit, ego Petrus Leonis iuro, quod tota potentia mea tenebo ad Dominum Regem. Obsides autem nisi effugerunt, reddemus altero die post coronationem Regis. Si per Papam remanserint, vt non coronetur, similiter reddemus Dominico die quum Rex ad processionem venerit. Obsides dabo Gratianum filium meum, & filium Vizonis filij, & filium sororis meæ, si, cum habere potero. Hæc sunt sacramenta ex parte Domini Papæ: ego Petrus Leonis iuro vobis, quia Dominus Papa proximo die Dominico adimplebit Regi, quod in carta conuentionis scriptum est.

Hæc

Hæc ibi. Videtur hallucinatus fuisse Raphael Volaterranus lib. 23. antrop. c. ult. cum dixit Familiam Perleoniã, sic ab hoc Petroleone cognominatã, cum ut ex precedentibus vidimus, idque etiam testatus est Rubens lib. 5. hist. Rav. loquens de Blanda Perleonia, quæ vixit anno 834. hæc familia multis ante hunc Petrum seculis, Romæ clara & illustris fuerit. Fortassis loqui voluit Volaterranus de armis huius familiæ, Petrus enim iste, primus fuisse fertur, qui ad Leonem nigrum auro Frangipanatũ, in argentea campo; tres fascias rubeas, & argenteas totidem adiunxit, quod ab eo sic acceptum eius posteris postea inuiolabiliter conseruarunt. Qua vero ratione hoc nouum, ad prisca insignia adiunxerit, cum non sit qui prodat, explicare nequeo: nisi forte dicamus arma illa materna fuisse, quæ ob eius memoriam, ut nostro seculo etiam in vsu est, Petrus sibi usurpare voluit. Reliquit ex uxore N. filios octo, quorum nomina sunt Leo, Cintius, Guido, Iordanes, Petrus, Ioannes, Gratianus, & Obicio. Et tandem de tota Ecclesia Christiana, & Romana Republica optime meritus, maximo omnium dolore obiit, ut nonnulli colligunt anno 1128. & sepulturam meruit ad S. Paulum via Ostiensi, ad cuius sepulchrum sequentes uersus leguntur:

PETRILEONIS.

Præterit vt ventus Princeps, seu Rex opulentus,
Et nos vt fumus, puluis, & vmbra fumus.
Tot tantisq; bonis, pollens Petrus ecce Leonis,
Respice quam modico, nunc tegitur tumulo.
Vir fuit immensus, quem Proles, gloria, census,
Sustulit in vita, non sit vt alter ita.
Legum seruator, patriæ decus, Urbis amator,
Extruxit celsis turribus astra poli.
Omnia præclara hæc, mors obtenebrauit amara,
Nominis ergò Dei gratia parcat ei.
Iulius in mundo fulgebat Sole secundo,
Hunc seruat nobis nunc polus, atque lapis.

Super sepulchro marmoreo.

Te Petrus & Paulus seruent, ò Petre Leonis,
Dent animam Cœlo, quos tam deuotus amasti;
Et quibus est idem tumulus, sit gloria tecum.

*N. Perleonia, Leonis filia, & Petrileonis soror, vi-
rum, & filios habuit vt testatur Dodechinus Abbas
in verbis Petrileonis supradietis, sed quæ eorum no-
mina fuerint ab eo non proditur.*

Viuebant hoc tempore Romæ Leo, & Cen-
tius Frangipanes, de quibus multa Platina, & alij.

Gradus XI. Anicianus XXXIIII.

Leo III. dictus Maximus Petrusleo, Petrileonis de
Petrileonibus filius, montis Auentini Comes, cuius no-
men reticet Volateranus, accepimus autem illud nos,
cum nonnullis fratrum suorum nominibus, ex duobus
antiquis instrumentis, uno Camera Apostolica, & al-
tero monasterii S. Gregorii, quae infra subiungemus, cum
de fratribus eius egerimus: Ex uxore N. geniti, Pe-
trus, primus Habsburgi Comes, Rodolphus, & Obicio.
Obijt Romae anno Do. 1162. die 23. Aprilis, & praefo-
ribus Ecclesiae S. Alexii, in monte Auentino sepultus est.
A Volaterrano, Bardi, Antonio Vacca I. C. Romano, &
aliis nonnullis, sequens Epitaphium, quod ad fores eius-
dem Ecclesiae S. Alexii legitur, huius Leonis esse putatur,

Est autem illud tale:

Maximus hinc surget gemina cum pube suorum,
Et nata superis dandus honore pio.
Quos Sergestus acer patrum lōgo ordine sauum
Illustres animos perque Ducum genera.
Mite genus hominū, sapiens, insigne, decorum,
Nominis antiqui confepelit tumulus.
Stephane, post patris interitū Leo concidit imus
Postque tuum lapsum, atque sororis iter.
Extraneo nulli liceat superaddier istis,
Aut si quis violans sit anathema Deo.
Christe decus mundi, semper miserere sepultis,
Et loca fer pacis, qui bona cuncta facis.
Obijt

Obijt Dominus Leo de Maximis M. April.
D. xxiiij. Indictione xj. Anno Dom. Nostri
M. C. Lxi j. Ego Don Maria pro magno
amore fieri iussi.

*Centius Petrusleo, Petrileonis filius, cuius nomen
habuimus ex instrumento S. Gregorii, uiuebat an. 1139.*

*Guido Petrusleo, Petrileonis filius, ex eodem instru-
mento acceptus, uiuebat eodem cum fratre Centio tēpore.*

*Iordanes Petrusleo, Petrileonis filius, cuius meminit
Carolus Sigonius de Regno Italia, lib. 11. ad an. 1144.
in hac uerba: Interim nouum Romani tumultum
excitauerunt. Etenim Senatoribus, quos institue-
rant, non contenti, Patricium celsioris magistra-
tum fastigij adiecerunt, ac uestigalia omnia tam
urbana, quam peregrina Pontifici erepta ei attri-
buerunt. Pontificemque sacris decimis, & largi-
tionibus dignitatem tueri suam iusserunt. Ea di-
gnitas delata primum est ad Iordanem Petrileo-
nis filium, hominem in Vrbe uetere nobilitate,
ac populari gratia potentissimum, &c. Agit de
eo & Bardi, ac nonnulli alii.*

*Petrus, Petrileonis filius, primum Cardinalis Dia-
conus Tit. SS. Cosmæ, & Damiani à Paschale Papa II.
factus: mox à Callisto II. Presbyter Cardinalis S. Ma-
ria*

ria TransTyberim, Tituli Callisti: postremò mortuo Honorio Papa I I. in schismate contra Innocentium II. die 13. Calendas Martii, anno 1130. paulò post creationem prefati Papæ Innocentii II. à nonnullis Cardinalibus Romanus Pontifex renunciatus, non longè post consecrationis, & coronationis insignia suscepit, & Anacletus I I. appellatus est. Sedit in schismate contra Innocentium II. annos 7. Menses 9. & dies aliquot. Et Cardinalibus nonnullis aliquot Ordinationibus creatis, Obijt anno Domini 1138. Mense Nouembris, Romæ, ibidemque in Basilica Lateranensi sepultus est. Panvinus, Sigonius, & alij multi.

Ioannes Petrusleo, Petrileonis filius, cuius nomen accepimus ex instrumento anti quo Camera Apostolica, vinebat anno 1152. Romanorum Consul.

Gratianus Petrusleo, Petrileonis filius, cuius meminit Dodechinus Abbas in appendice ad Marianum Scotum, ut videre est in eius verbis, quæ ad Petrusleonem adduximus.

Obicio, ut instrumentum Camera Apostolica habet, sue Vizo, ut legit Dodechinus, Romanorum Consul, vinebat anno 1152. Filium reliquit Gratianum.

N. Sororis Petrileonis filius, qui memoratur à Dodechino loco citato.

Hoc

Hoc tempore clari erant Romæ, Oddo Frangepanis, Cencius, & Ioannes filius eius, Romanorum Consules, ex Perleonum familia originis lineam trahentes, de quibus etiam memoria extat in illis duobus antiquis instrumentis, quorum copia subsequitur. Et primum quidem extractum ex quodam antiquo uolumine Camere Apostolicæ, edito a Centio Camerario S. R. E. qui postea Papa creatus Honorius III. dictus est quod adhuc in Bibliotheca Palatina seruaturn est huiusmodi.

In nomine Domini, Anno Domini. Incarnat. MCLII. anno 4. Domini Eugenij Papæ. iij. Ind. c. l. I. mensis Iulij die XXVII. Ego quidem Rainerius, licet indignus, Abbas venerabilis Monasterij Beati Saluatoris de Monte Annato, &c. Et infra circa finem: Quam scribendam rogavi Andream Scriuarium S. R. E. in mense, & Indictione suprascripta prima. Signum manus suprascripti Domini Eugenij Summi, & Venerabilis Pontificis, & in sacratissima sede B. Petri Apostoli PP. iij. conductoris huius PP. rog.

Cencius Fraiapanis egregius Romanorum Consul.

Oddo Fraiapanis, Serenissimus Romanorum Consul.

Ioannes Fraiapanis, filius Domini Cencij, Rom. Consul.

Stephanus de Thebaldo: Iacintus Domini Papæ dapifer:

Ioannes, Petri Leonis egregius Romanorum Consul.

Gratianus, filius Obicionis, Petri de Leone, Romanorum Consul.

Petrus, Leonis, Petri de Leone, Romanorum Consul.

Obicio, Leonis, Petri de Leone, Romanorum Consul.

Stephanus infans filius Stephani de Thebaldo, & alij quamplurimi testes subscripti sunt, quos breuitatis causa subtriceo. Ex quibus instrumentis apertissimè colligere licet prædictos omnes Perleones, aut fratrem suum Anacletum II. Antipapam contra Innocentium Papam II. non secutos, aut certè statim ab eius morte eidem Innocentio reconciliatos fuisse, cum ei tamen familiariter adhærerent. Obijt hic Leo III. de Maximis cognominatus, Anno Domini 1162. die 23. Aprilis.

Secundum vero ex archiuo Monasterij S. Gregorij in Vrbe ex-
tractum sic habet :

In nomine Domini, Anno Dom. Incarn. M. C. XXXIX. Anno
vero Pontificatus Innocentij II. Nono, Indict. ij. Mensis Aprilis, die
quarta. Ego Petrus Monasterij Sancti Andreae Apostoli, & Sanctis-
simi Gregorij Confessoris, in cluio Scauri, humilis Abbas, predecessorum
meorum. Venerabilium Abbatum prudentiam sequens, in Concilio Late-
ranensi, in Ecclesia S. Saluatoris solenniter habito, presidente Domino.
Nostro Papa Innocentio, & consedentibus Cardinalibus & cum latera-
libus Episcopis, tribus quoque Patriarchis, Antiocheno, Aquilensi, at-
que Gradensi; Archiepiscopis, Episcopis, & Abbatibus in magno nu-
mero congregatis, Canonicam, & Legalem feci querelam super Oddo-
ne de Polo, qui uiolenter, & sacrilegè inuaserat castra monasterij, &
detinebat ipsum, uidelicet Polo, Iustinianum & Guadaniolum uiuum,
quia Dominus Papa multis & grauibz extraneorum qui conuenerant,
impeditus erat negotijs. Causa ista post Conciliū est dilata. Vnde ego non
modicum sollicitus, cum predictus Oddo, etiam ab Vrbe studiose se sub-
traheret, postea per Joannem scriniarium illo presente, ante eundem
Pontificem presentibus Cardinalibus, & Episcopis, presente quoque Theo-
baldo prefecto, & nobilibus uiris Urbis Cencio, & Odone Fraiepane,
Leone Petri Leonis, cum fratribz suis Centio, Guidone & c.